

Jurisprudentiebulletin

2011, aflevering 10
Nummers: 209 – 226

Vordering benadeelde partij en schadevergoedingsmaatregel:

JBS 2011, nr. 209
Rb. Alkmaar 4 oktober 2011
LJN: BT6555

Alleen in verband met het belang van de benadeelde partijen heeft het OM de vervolging voortgezet. Het OM heeft i.c. een onjuiste belangenafweging gemaakt door verdachte die volledig ontoerekeningsvatbaar is te vervolgen. OM niet ontvankelijk.

JBS 2011, nr. 210
Rb. Amsterdam 14 oktober 2011
LJN: BT7651

1. Geen predispositie. Dat sprake is van immateriële schade als gevolg van de verkrachting wordt niet weggenomen door het gegeven dat het slachtoffer vroeger seksueel misbruikt is. Het enkele opwerpen dat het causale verband hierdoor met de feiten lastig is vast te stellen tegenover de deugdelijke onderbouwing van de vordering door de benadeelde partij, maakt dat de vordering door de verdediging onvoldoende gemotiveerd is betwist.

2. Uitkering van het Schadefonds Geweldsmisdrijven is een voorschot dat bij eventuele latere toekenning van een schadevergoeding terug dient te worden gestort. Wordt niet in mindering gebracht op vordering.

JBS 2011, nr. 211
Rb. Amsterdam 14 oktober 2011
LJN: BU3524

Tegenvordering van de verdachte. Een schuldenaar is niet bevoegd tot verrekening indien zijn verplichting strekt tot vergoeding van een schade die hij opzettelijk heeft toegebracht.

JBS 2011, nr. 212
Rb. Almelo 18 oktober 2011
LJN: BT8438

Moment van indiening vordering benadeelde partij. De rechtbank is van oordeel dat de heropening van de zaak teneinde een tweetal deskundigen ter zitting te doen horen, niet de beperking inhoudt dat de benadeelde partij haar vordering niet mag aanvullen. Ook artikel 51g

Sv staat aan de indiening van de aangevulde vordering niet in de weg omdat de officier van justitie door de heropening van de strafzaak ter terechtzitting van 4 oktober 2011 opnieuw de gelegenheid heeft gekregen om te rekwireren.

JBS 2011, nr. 213
Rb. Zutphen 18 oktober 2011
LJN: BT8503

Overgangsrecht. Het is voor slachtoffers van strafbare feiten gepleegd vóór 1-1-2011 die ad informandum worden gevoegd niet mogelijk een vordering benadeelde partij in te dienen.

JBS 2011, nr. 214
Rb. Utrecht 19 oktober 2011
LJN: BT8734

Voeging bij ad informandum gevoegd strafbaar feit. Vordering toegewezen.

JBS 2011, nr. 215
Rb. Zutphen 18 oktober 2011
LJN: BT8751

1. Dat de raadsman de voegingsformulieren eerst een paar dagen voor de zitting heeft ontvangen, is gelet op art. 51g Sv niet te niet laat.

2. De moeder van het slachtoffer heeft onbetwist gesteld dat zij mentor / bewindvoerder is, reden waarom zij zich op die grond als de wettelijk vertegenwoordiger van het slachtoffer kon voegen.

JBS 2011, nr. 216
Hof 's-Gravenhage 19 oktober 2011
LJN: BU1935

Geen toewijzing kosten rechtsbijstand, omdat een toevoeging had kunnen worden aangevraagd.

(Vervolg op blz. 2)

JBS 2011, nr. 217

Rb. Arnhem 25 oktober 2011

LJN: BU1259

Poging doodslag op 6 weken oude baby.

1. Op het voegingsformulier is de naam van R. ingevuld als benadeelde, maar hierbij is aangegeven dat zij de moeder is van het slachtoffer. Daarnaast is in het begeleidende schrijven van Slachtofferhulp Nederland aangegeven dat het slachtoffer de benadeelde partij is. Hieruit concludeert de rechtbank dat R. de vordering heeft ingediend namens haar zoontje.

2. Concrete onderbouwing is voor de forfaitaire bedragen van de Letselschaderaad niet nodig.

3. O.a. meervoudige schedelbreuken bij baby van 6 weken, lange termijn gevolgen nog niet te bepalen: €5.000 smartengeld als voorschot.

JBS 2011, nr. 218

Rb. Utrecht (kinderrechter, mk) 25 oktober 2011

LJN: BU3200

Kinderpornografie (filmpje van slachtoffer) maken en verspreiden via internet (YouTube). Grooming. €1.000 smartengeld.

JBS 2011, nr. 219

Rb. Haarlem 25 oktober 2011

LJN: BU4829

In casu rechtstreekse schade door heling. Gestolen fiets binnen enkele uren via Marktplaats teruggekocht. De heler deelde de winst met de leveranciers van de fietsen.

JBS 2011, nr. 220

Hof Amsterdam 26 oktober 2011

LJN: BU4222

Uit de enkele omstandigheid dat de benadeelde partij heeft getracht contact te zoeken met het openbaar ministerie kan niet zonder meer worden afgeleid dat die benadeelde partij zich in de procedure in hoger beroep opnieuw wenst te voegen, nog daargelaten voor welk bedrag.

JBS 2011, nr. 221

Rb. Groningen 28 oktober 2011

LJN: BU3551

Geen uittreksel KvK, vordering niet ontvanke-lijk.

Wet tijdelijk huisverbod:

JBS 2011, nr. 222

Rb. Maastricht (sector civiel, voorzieningenrechter) 4 oktober 2011

LJN: BT6530

1. Loco-burgemeester neemt voor burgemeester waar bij verhindering.

2. Gelet op de schorsingvoorwaarden van de RC heeft een bestuursrechtelijke maatregel naar het oordeel van de voorzieningenrechter

geen toegevoegde waarde meer. Beroep ge-
grond en vanaf datum zitting geschorst.

JBS 2011, nr. 223

ABRS (enkelvoudige kamer) 26 oktober 2011

LJN: BU1619

1. De rechtbank heeft in redelijkheid kunnen besluiten een door appelland meegebrachte ge-
tuige niet te horen. Er was reeds een schriftelij-
ke verklaring overgelegd en de getuige kan niet
uit eigen waarneming verklaren wat zich in de
woning heeft afgespeeld.

2. Het had op de weg van de burgemeester ge-
legen om de uitkomst van een gesprek tussen
appelland en zijn toenmalige echtgenote bij de
verlenging te betrekken. Beroep in zoverre ge-
grond.

Nationale ombudsman:

JBS 2011, nr. 224

NO 11 oktober 2011

Rapport: 2011/295

Registratieset. Gelet op de tegenstrijdige ver-
klaringen van verzoeker en diens tegenpartij en
gelet op het gegeven dat de betrokken politie-
ambtenaren de aanrijding niet hebben zien ge-
beuren, had van de politieambtenaren ver-
wacht mogen worden dat zij deze
tegenstrijdigheden zouden hebben vermeld op
de registratieset.

JBS 2011, nr. 225

NO 24 oktober 2011

Rapport: 2011/321

Klacht tegen politie. Verzoeker werd aange-
houden terwijl hij aangifte wilde doen. Omdat er
een redelijk vermoeden van schuld bestond,
kon de aangifte van verzoeker worden onder-
broken om hem aan te houden.

Overige onderwerpen:

JBS 2011, nr. 226

HR 11 oktober 2011

LJN: BR2359

Een schriftelijke slachtofferverklaring mag als
"ander geschrift" in verband met andere be-
wijsmiddelen tot bewijs dienen. Een als
spreekgerechtigde afgelegde verklaring kan
niet als bewijs dienen.

Colofon

In het Jurisprudentiebulletin van Slachtofferhulp Nederland (JBS) wordt jurisprudentie verzameld die van belang kan zijn voor de juridische dienstverlening aan slachtoffers.

De opgenomen uitspraken worden onderverdeeld in rubrieken. Binnen de rubrieken zijn de uitspraken chronologisch gerangschikt.

De uitspraken worden over het algemeen sterk verkort weergegeven. Aanvullingen en weglatingen door de redactie worden zo: *[cursief]* weergegeven. Sommige uitspraken zijn door de redactie van (kort) commentaar voorzien.

De uitspraken betreffen merendeels strafzaken van de meervoudige kamers. Indien dat anders is, wordt dat vermeld.

Het JBS verschijnt in beginsel maandelijks en is te vinden via:

www.slachtofferhulp.nl/Algemeen/Slachtofferzorg/Jurisprudentiebulletin/

U kunt het JBS via e-mail toegestuurd krijgen door een berichtje te sturen aan JBS@slachtofferhulp.nl.

De redactie heeft altijd belangstelling voor (niet gepubliceerde) uitspraken die in het JBS zouden kunnen worden opgenomen.

Redactie:

mr. A.H. Sas

Contact:

JBS@slachtofferhulp.nl

Zie ook:

www.slachtofferhulp.nl/

Vordering benadeelde partij en schadevergoedingsmaatregel

209.

Rechtbank Alkmaar

4 oktober 2011

LJN: BT6555

Alleen in verband met het belang van de benadeelde partijen heeft het OM de vervolging voortgezet. Het OM heeft i.c. een onjuiste belangenafweging gemaakt door verdachte die volledig ontoerekeningsvatbaar is te vervolgen. OM niet ontvankelijk.

Art. 348 Sv.

De rechtbank:

[...]

3 Voorvragen

Ontvankelijkheid van de officier van justitie

De feiten

[Verdachte is aangehouden in verband met een serie vernielingen aan auto's. Hij wordt opgenomen in een psychiatrische inrichting. Tevens is er een brandstichtingzaak. Daaraan wordt verdachte schuldig verklaard, maar ontslagen van rechtsvervolging wegens volledige ontoerekeningsvatbaarheid. Plaatsing in een psychiatrische ziekenhuis. Een kort vóór de zitting uitgebrachte dagvaarding in verband met de vernieling van de auto's wordt door de rechtbank nietig verklaard, met als grond voor dit oordeel dat de tenlastelegging onvoldoende feitelijk was omschreven. Dan komt er een nieuwe dagvaarding voor de vernieling van de auto's. Er zijn 49 benadeelde partijen.]

Op 25 augustus 2011 heeft de officier van justitie de onderhavige dagvaarding doen uitgaan. De advocaat van verdachte heeft daarop de officier verzocht deze dagvaarding in te trekken, gelet op de belangen van verdachte.

Op de zitting van 20 september 2011 heeft de officier van justitie, daarnaar gevraagd, aangegeven dat de reden voor de (verdere) vervolging van verdachte in deze strafzaak is gelegen in het feit dat meteen in januari van dit jaar door de politie veel activiteiten zijn ontplooid om benadeelden – mensen die schade hadden doordat er autobanden waren lek gestoken – aangifte van vernieling te laten doen, en daarna door het Openbaar Ministerie benadeel-

den actief zijn benaderd om zich te voegen in de strafprocedure. De officier van justitie heeft aangegeven dat nadat de dagvaarding op 2 augustus 2011 door de rechtbank nietig was verklaard, het niet meer aan benadeelden zou zijn uit te leggen als geen nadere strafzaak meer zou volgen. Het belang van de benadeelden zou voorts bestaan uit het verkrijgen van een titel voor het verhalen van de schade. Voorts is het volgens de officier van justitie van belang dat strafbare feiten die beroering hebben teweeggebracht, in een openbare zitting aan de rechter worden voorgelegd. De officier van justitie geeft aan deze belangen van de benadeelden te hebben afgewogen tegenover de belangen van de verdachte.

Ter zitting van 20 september heeft de officier van justitie de rechtbank gevraagd de feiten die aan verdachte zijn ten laste gelegd bewezen te verklaren en verdachte voor deze feiten te ontslaan van alle rechtsvervolging. Gelet op het feit dat reeds in augustus 2011 de maatregel van plaatsing in een psychiatrisch ziekenhuis is uitgesproken, vraagt de officier geen oplegging van een maatregel.

Beoordeling door de rechtbank

Gelet op de hiervoor omschreven feiten en omstandigheden zal de rechtbank de ontvankelijkheid van de officier van justitie in de strafvervolging toetsen. Daarbij stelt de rechtbank voorop dat de officier van justitie “dominus litis” is. Het is dan ook de officier die de beslissing over vervolging neemt, een beslissing die niet aan directe toetsing door de rechtbank voorligt. Wel dient de rechtbank – in het kader van de beslissing over de ontvankelijkheid van de officier van justitie – te beoordelen of door de officier van justitie geen beginselen van een goede procesorde zijn geschonden. Hier gaat het dan meer specifiek om het beginsel zuiverheid van oogmerk en het beginsel van een redelijke en billijke belangenafweging.

Het beginsel van zuiverheid van oogmerk houdt in dat geen sprake mag zijn van détournement de pouvoir, gebruik van de bevoegdheid voor een ander doel dan waarvoor deze bevoegdheid is gegeven. Om hierover een oordeel te kunnen geven, zal de rechtbank de vraag dienen te beantwoorden of het het Openbaar Ministerie vrij staat vervolging tegen een ver-

dachte in te stellen, met het enkele doel benadeelden in staat te stellen zich te voegen in het strafproces.

De rechtbank is van oordeel dat deze vraag niet in absolute zin ontkennend kan worden beantwoord, met andere woorden: niet kan worden gesteld dat de officier van justitie in geen enkel geval het recht heeft een verdachte te vervolgen, enkel en alleen in verband met de belangen van de benadeelden. Er zijn omstandigheden denkbaar waaronder een vervolging die slechts ten behoeve van benadeelde partijen is ingesteld geen misbruik oplevert van de vervolgingsbevoegdheid.

In de onderhavige zaak is dan overigens nog van belang dat de belangen van de benadeelden slechts ten dele gediend zouden kunnen worden: ook bij bewezenverklaring van de aan verdachte verweten feiten (waarover hieronder meer) kan aan verdachte geen maatregel van schadevergoeding worden opgelegd (gelet op artikel 36f, eerste lid van het Wetboek van Strafrecht) en zal matiging van de toe te wijzen bedragen van schadevergoeding moeten worden bekeken, gelet op de – door de officier naar voren gebrachte - volledige ontoerekeningsvatbaarheid van verdachte. Bovendien beschikt verdachte noch op dit moment (als gedetineerde), noch in de nabije toekomst (zodra de eerder opgelegde maatregel van plaatsing in een psychiatrisch ziekenhuis wordt geëffectueerd) over enige vorm van inkomsten.

Vervolgens betreft de rechtbank in dit vraagstuk het beginsel van een redelijke belangenafweging. Ook bij een vervolging die slechts gericht is op de belangen van de benadeelden, sterker nog, juist bij zo'n vervolging, dient de officier van justitie een zorgvuldige afweging van belangen te maken. De in aanmerking komende belangen dienen door de officier tegen elkaar te worden afgewogen. Dit betekent hier dat de belangen van verdachte moeten worden afgewogen tegen de belangen van de benadeelden. Daarbij is de persoon van de verdachte van zeer groot belang. Er moet ook sprake zijn van een redelijke verhouding tussen de beslissing tot vervolging en het daarmee te bereiken doel.

In het onderhavige geval gaat het om vervolging van een volledig ontoerekeningsvatbare verdachte, aan wie – volgens het oordeel van de officier van justitie – geen straf kan, of maatregel meer behoeft, te

worden opgelegd. Bovendien is gebleken dat het terecht staan voor verdachte zeer belastend is. De raadvrouw van verdachte heeft ter zitting meegedeeld dat verdachte nog steeds psychotische perioden heeft. Verdachte is dan ook op de zitting van 20 september 2011 niet verschenen.

Het bovenstaande afwegend komt de rechtbank tot het oordeel dat de officier van justitie niet zonder schending van de beginselen van een behoorlijke procesorde tot vervolging van verdachte heeft kunnen overgaan, en derhalve dat de officier niet ontvankelijk is in zijn vervolging.

[...]

4 Benadeelde partijen

Gelet op het bepaalde in artikel 361, tweede lid onder a van het Wetboek van Strafvordering, zal de rechtbank de benadeelde partijen niet-ontvankelijk verklaren in hun vorderingen tot schadevergoeding.

[...]

210.

Rechtbank Amsterdam

14 oktober 2011

LJN: BT7651

1. Geen predispositie. Dat sprake is van immateriële schade als gevolg van de verkrachting wordt niet weggenomen door het gegeven dat het slachtoffer vroeger seksueel misbruikt is. Het enkele opwerpen dat het causale verband hierdoor met de feiten lastig is vast te stellen tegenover de deugdelijke onderbouwing van de vordering door de benadeelde partij, maakt dat de vordering door de verdediging onvoldoende gemotiveerd is betwist.

2. Uitering van het Schadefonds Geweldsmisdrijven is een voorschot dat bij eventuele latere toekenning van een schadevergoeding terug dient te worden gestort. Wordt niet in mindering gebracht op vordering.

Art. 361 Sv.

De rechtbank:

[O.a. verkrachting, meermalen gepleegd art. 242 Sr.]

[...]

De benadeelde partij [slachtoffer 6] heeft - als voorschot op de vergoeding van immateriële schade - een bedrag van €10.000, - (tienduizend euro) gevorderd. De rechtbank verstaat dit aldus, dat de benadeelde partij zich ten aanzien van de immateriële schade voor een deel van haar vordering heeft gevoegd in dit strafproces, onder voorbehoud van het recht om het andere

deel bij de burgerlijke rechter aanhangig te maken.

Ter terechtzitting is door de verdediging naar voren gebracht dat het causaal verband lastig is vast te stellen nu sprake is geweest van eerder seksueel misbruik. Bovendien is door het Schadefonds Geweldsmisdrijven al een vergoeding uitgekeerd. Dit moet volgens de verdediging leiden tot niet-ontvankelijkheid, dan wel afwijzing van de vordering.

Uit de bewezenverklaring en de aangifte van [slachtoffer 6] blijkt dat zij onverhoeds door verdachte, die een pistool had, is gedwongen om met hem mee te fietsen. [slachtoffer 6] is vervolgens onder dreiging van dat pistool verkracht, waarbij verdachte haar dwong tot meerdere seksuele handelingen waaronder penetratie met zijn penis in haar vagina en in haar anus, alsmede het likken van haar vagina. Uit de verklaring van [slachtoffer 6] van 12 januari 2010, die van haar moeder van 15 april 2010, alsmede de slachtofferverklaring en de ter terechtzitting gegeven toelichting op de vordering komt naar voren dat de verkrachting een grote impact heeft gehad op het leven van [slachtoffer 6]. Zij heeft therapie gehad en heeft destijds haar opleiding niet afgerond. Ook is zij veel angstiger geworden. Haar advocaat heeft namens haar verwoord dat sprake is van een knip in haar leven, voor en na de verkrachting. De bij de vordering gevoegde verklaringen van [persoon 2] en [persoon 3] ondersteunen bovenstaande. Daarnaast is het een feit van algemene bekendheid dat slachtoffers van een verkrachting langdurig en op indringende wijze hieronder lijden.

Dat bij [slachtoffer 6] sprake is van immateriële schade als gevolg van de verkrachting wordt niet weggenomen door het gegeven dat zij - overigens in een enkele bijzin in haar verklaring van april 2010 - naar voren heeft gebracht dat zij vroeger seksueel misbruikt is. Het in verband met deze bijzin alleen opwerpen dat het causale verband met de feiten lastig is vast te stellen tegenover de deugdelijke onderbouwing van de vordering door de benadeelde partij, maakt dat de vordering door de verdediging onvoldoende gemotiveerd is betwist, zodat deze kan worden toegevoegd. Het gevorderde bedrag is redelijk en loopt in de pas met vergelijkbare zaken.

Ter terechtzitting heeft de officier van justitie over uitkeringen door het Schadefonds Geweldsmisdrijven opgemerkt dat een dergelijke uitkering wordt beschouwd als een voorschot dat bij eventuele latere toekenning van een schadevergoeding terug dient te worden gestort. De rechtbank acht een dergelijke, niet door de verdediging weersproken, gang van zaken aannemelijk zodat, voor zover [slachtoffer 6] eerder een bedrag heeft ontvangen van voornoemd Schadefonds, dit nu niet aan toewijzing van haar vordering in de weg staat.

Uit het onderzoek ter terechtzitting is voorts gebleken dat de behandeling van de vordering van de benadeelde partij [slachtoffer 6] niet een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. Tevens is komen vast te staan dat de benadeelde partij als gevolg van de hiervoor onder 8 en 9 bewezen geachte feiten, rechtstreeks schade heeft geleden. De rechtbank waardeert deze op een bedrag van € 10.000,- (tienduizend euro). De vordering kan dan ook tot dat bedrag worden toegewezen.

[...]

211.
Rechtbank Amsterdam
14 oktober 2011
LJN: BU3524

Tegenvordering van de verdachte. Een schuldenaar is niet bevoegd tot verrekening indien zijn verplichting strekt tot vergoeding van een schade die hij opzettelijk heeft toegebracht.
Art. 6:135 onder b BW.

De rechtbank:

[Ernstige bedreiging art. 285 Sr.][...]

Uit het onderzoek ter terechtzitting is gebleken dat slechts de behandeling van een deel van de vordering van [aangever] niet een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert. Tevens is komen vast te staan dat de benadeelde partij als gevolg van het hiervoor onder 3 bewezen geachte feit rechtstreeks schade heeft geleden. De rechtbank waardeert deze op het bedrag van €50,- (vijftig euro) ter vergoeding van de door de benadeelde partij geleden immateriële schade. De vordering kan dan ook tot dat bedrag worden toegewezen. Voor het meerdere verklaart de rechtbank [aangever] niet ontvankelijk in zijn vordering, hetgeen betekent dat hij dat deel

desgewenst nog aan de burgerlijke rechter kan voorleggen.

Ter zitting heeft verdachte zich op verrekening beroepen met zijn vordering op de benadeelde, maar aan dat beroep blijkt het bepaalde in artikel 135 boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in de weg te staan.

[...]

212.

Rechtbank Almelo

18 oktober 2011

LJN: BT8438

Moment van indiening vordering benadeelde partij. De rechtbank is van oordeel dat de heropening van de zaak teneinde een tweetal deskundigen ter zitting te doen horen, niet de beperking inhoudt dat de benadeelde partij haar vordering niet mag aanvullen. Ook artikel 51g Sv staat aan de indiening van de aangevulde vordering niet in de weg omdat de officier van justitie door de heropening van de strafzaak ter terechtzitting van 4 oktober 2011 opnieuw de gelegenheid heeft gekregen om te rekwireren. Art. 51g Sv, art. 346 lid 2 Sv.

De rechtbank:

[O.a. poging doodslag art. 287 Sr en verkrachting art. 242 Sr.][...]

9.2 [slachtoffer 2]

[slachtoffer 2], heeft zich voorafgaand aan het onderzoek op de zitting, op de wettelijk voorgeschreven wijze als benadeelde partij gevoegd in dit strafproces. De benadeelde partij vordert na vermeerderen van haar vordering ter zitting op 4 oktober 2011, veroordeling van de verdachte tot betaling van in totaal €44.071,70 + PM (als voorschot), te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf het moment waarop het strafbare feit is gepleegd. Ook heeft de benadeelde partij gevraagd een schadevergoedingsmaatregel op te leggen.

De verdediging heeft zich op het standpunt gesteld dat de benadeelde partij niet-ontvankelijk is in haar vordering om de volgende redenen:

1. Op grond van artikel 346 lid 2 Sv is het niet mogelijk om de door [slachtoffer 2] op 4 oktober 2011 aangevulde civiele vordering ter terechtzitting te behandelen. Het gaat in casu immers om een gesloten heropening van de zaak teneinde twee deskundigen op zitting te horen.

2. Op grond van artikel 51g lid 3 Sv dient de civiele vordering gevoegd te worden voordat de officier van justitie in de gele-

genheid is gesteld om te het woord te voeren overeenkomstig artikel 311 Sv en volgens de verdediging was dit requisitoir al op 14 juni 2011.

3. De civiele vordering is te omvangrijk en complex om door de strafrechter te worden beoordeeld en dient daarom bij de burgerlijke rechter te worden aangebracht.

De officier van justitie heeft zich op het standpunt gesteld dat de benadeelde partij ontvankelijk is in haar vordering en dat deze vordering dient te worden toegewezen.

Naar het oordeel van de rechtbank is de benadeelde partij in haar vordering ontvankelijk. De rechtbank is van oordeel dat de heropening van de zaak teneinde een tweetal deskundigen ter zitting te doen horen, niet de beperking inhoudt dat de benadeelde partij haar vordering niet mag aanvullen. Ook artikel 51g Sv staat aan de indiening van de aangevulde vordering niet in de weg omdat de officier van justitie door de heropening van de strafzaak ter terechtzitting van 4 oktober 2011 opnieuw de gelegenheid heeft gekregen om te rekwireren.

Tot slot is de rechtbank van oordeel dat door de benadeelde partij ingediende vordering, in ieder geval deels, van zodanig eenvoudige aard is dat deze zich leent voor beoordeling door de strafrechter.

[...]

213.

Rechtbank Zutphen

18 oktober 2011

LJN: BT8503

Overgangsrecht. Het is voor slachtoffers van strafbare feiten gepleegd vóór 1-1-2011 die ad informandum worden gevoegd niet mogelijk een vordering benadeelde partij in te dienen.

Artikel X Wet versterking positie slachtoffer (Staatsblad 2010, 1)

De rechtbank:

[...]

De benadeelde partijen die zich ten aanzien van ad informandum gevoegde feiten hebben gevoegd in het strafproces zal de rechtbank niet-ontvankelijk verklaren in hun vorderingen. De rechtbank overweegt hiertoe dat de ad informandum gevoegde feiten gepleegd zijn voor 1 januari 2011. Ten aanzien van feiten, gepleegd vóór de-

ze datum is het voor slachtoffers niet mogelijk zich als benadeelde partij te voegen in het strafproces.

[...]

214.

Rechtbank Utrecht

19 oktober 2011

LJN: BT8734

*Voeging bij ad informandum gevoegd strafbaar feit. Vordering toegewezen.
Art. 361 lid 2 onder b Sv.*

De rechtbank:

[(Poging) diefstal 310 Sr en diefstal met geweld art. 312 Sr.] [...]

7.3 Het oordeel van de rechtbank

De benadeelde partij AS Watson B.V. vordert een schadevergoeding van €90,36 voor het onder 5 ad informandum gevoegde feit *[te weten: diefstal]*.

De rechtbank is van oordeel dat de schade een rechtstreeks gevolg is van dit feit en acht verdachte aansprakelijk voor die schade.

Het gevorderde is voldoende aannemelijk gemaakt zodat de vordering zal worden toegewezen.

Met betrekking tot de toegekende vordering benadeelde partij zal de rechtbank tevens de schadevergoedingsmaatregel opleggen.

[...]

215.

Rechtbank Zutphen

18 oktober 2011

LJN: BT8751

*1. Dat de raadsman de voegingsformulieren eerst een paar dagen voor de zitting heeft ontvangen, is gelet op art. 51g Sv niet te niet laat.
2. De moeder van het slachtoffer heeft onbetwist gesteld dat zij mentor / bewindvoerder is, reden waarom zij zich op die grond als de wettelijk vertegenwoordiger van het slachtoffer kon voegen.
Art. 51g Sv en art. 51f lid 4 Sv.*

De rechtbank:

[Verkrachting van zijn minderjarige kind, meermalen gepleegd art. 249 Sr, feitelijke aanranding van de eerbaarheid tegen zijn kind art. 246 Sr en ontucht met zijn kind beneden de 16 jaar art. 247 Sr.] [...]

Vordering tot schadevergoeding

[...]

De raadsman heeft zich ten aanzien van de vorderingen op het standpunt gesteld dat de benadeelde partijen in hun vorderingen niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard dan wel dat deze dienen te worden afgewezen nu deze vorderingen te laat zijn ingediend. Ten aanzien van de vorderingen van [slachtoffer 1] en [slachtoffer 3] heeft hij gesteld dat de door [moeder van slachtoffers] ingediende voegingsformulieren niet rechtsgeldig zijn ingediend. [slachtoffer 1] is al meerderjarig, terwijl er ten aanzien van [slachtoffer 3] sprake is van gezamenlijk gezag. De vorderingen dienen te worden betrokken bij de echtscheidingsprocedure en niet in deze strafprocedure. Subsidiair heeft de raadsman aangevoerd dat de behandeling van de vordering een onevenredige belasting van het strafgeding oplevert.

De rechtbank overweegt ten aanzien van het tijdstip van het indienen van de vorderingen het volgende. Voor zover de raadsman heeft aangevoerd dat de vorderingen niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard nu deze te laat zijn ingediend en hij daarom deze vorderingen niet heeft kunnen bespreken met verdachte, dient dit verweer te worden verworpen, omdat een benadeelde partij zich op grond van artikel 51g van het Wetboek van Strafvordering vóór de aanvang van de terechtzitting of ter terechtzitting met een vordering tot schadevergoeding kan voegen in het strafproces, mits dit gebeurt vóór het requisitoir. Dat de raadsman de voegingsformulieren een paar dagen voor aanvang van de terechtzitting heeft ontvangen, is derhalve niet te niet laat.

Ten aanzien van de vorderingen van [slachtoffer 1] en [slachtoffer 3] overweegt de rechtbank voorts. Ouders van minderjarige slachtoffers kunnen zich op grond van artikel 51c van het Wetboek van Strafvordering als wettelijk vertegenwoordiger voegen namens hun kind. Uit het dossier is gebleken dat [moeder van slachtoffers] ten tijde van het indienen van de vordering van [slachtoffer 3] de wettelijke vertegenwoordiger was. Ten aanzien van de vordering van [slachtoffer 1] is door haar onbetwist gesteld dat zij mentor / bewindvoerder van [slachtoffer 1] is, reden waarom zij op die grond de wettelijk vertegenwoordiger van [slachtoffer 1] was en is.

De vorderingen zijn dus rechtsgeldig ingediend.
[...]

216.

Gerechtshof 's-Gravenhage

19 oktober 2011

LJN: BU1935

Geen toewijzing kosten rechtsbijstand, omdat een toevoeging had kunnen worden aangevraagd.

Art. 592a Sv.

Het hof:

[Poging zware mishandeling art. 302 Sr]

[...]

Ten aanzien van post 7, de kosten voor rechtsbijstand [€2.346,20], vermag het hof niet in te zien waarom de advocaat van de benadeelde partij geen toevoeging bij de Raad voor Rechtsbijstand heeft aangevraagd. Het hof is van oordeel dat de verdachte deze kosten niet behoeft te dragen.
[...]

217.

Rechtbank Arnhem

25 oktober 2011

LJN: BU1259

Poging doodslag op 6 weken oude baby.

1. Op het voegingsformulier is de naam van R. ingevuld als benadeelde, maar hierbij is aangegeven dat zij de moeder is van het slachtoffer. Daarnaast is in het begeleidende schrijven van Slachtofferhulp Nederland aangegeven dat het slachtoffer de benadeelde partij is. Hieruit concludeert de rechtbank dat R. de vordering heeft ingediend namens haar zoontje.

2. Concrete onderbouwing is voor de forfaitaire bedragen van de Letselschaderaad niet nodig.

3. O.a. meervoudige schedelbreuken bij baby van 6 weken, lange termijn gevolgen nog niet te bepalen: €5.000 smartengeld als voorschot.

Art. 51f lid 4 en art. 361 Sv.

De rechtbank:

[O.a. poging doodslag (kindermishandeling) art. 287 Sr.] [...]

3. De beslissing inzake het bewijs

[...]

De feiten

[...]

De aan het NFI -verbonden forensisch arts [naam] beschrijft het hoofdletsel van [slachtoffer3] als volgt: meervoudige schedelbreuken, te weten rechtszijdig één breuklijn in het wandbeen, lopend vanaf

de schedelnaad aan de bovenzijde tussen beide schedelhelften aan de bovenzijde tot aan de achterzijde en linkszijdig twee breuklijnen in het wandbeen, vanaf de schedelnaad voor het oor richting bovenzijde, zich splitsend in twee breuklijnen die uitkomen op de schedelnaad aan de bovenzijde tussen beide hersenhelften. Daarnaast werden subdurale hematomen (bloedingen onder het harde hersenvlies) en kneuzingen in de hersenen geconstateerd. Als prognose concludeert de deskundige dat [slachtoffer3] zeer wel mogelijk op latere leeftijd op een lager cognitief niveau zal functioneren dan wanneer er geen sprake zou zijn geweest van schedel/hersentrauma. Het is nog niet te bepalen wat de lange termijn gevolgen zullen zijn.

Als complicatie bleek later op de plaats van de bloeduitstorting tussen de zachte en harde hersenvliezen een vocht-pocket aanwezig, waarvoor een ontlastende, maar risicovolle operatie nodig was.

[...]

6a. De beoordeling van de civiele vordering(en), alsmede de gevorderde op-legging van de schadevergoedingsmaatregel

De raadsman heeft primair betoogd dat de vordering die door R. [slachtoffer2] is ingediend niet ontvankelijk dient te worden verklaard, nu zij niet als benadeelde partij kan worden aangemerkt.

De officier van justitie heeft hiertoe betoogd dat uit het onderbouwingsformulier duidelijk blijkt dat mevrouw R. [slachtoffer2] de schadevergoeding voor haar zoon vraagt.

De rechtbank overweegt hiertoe als volgt. Op het voegingsformulier strekkende tot vergoeding van geleden schade, is weliswaar de naam van R. [slachtoffer2] ingevuld, maar is ook op dezelfde regel aangegeven dat zij de moeder is van [slachtoffer3]. Daarnaast wordt in het begeleidend schrijven van Slachtofferhulp Nederland aangegeven dat [slachtoffer3] de benadeelde partij is. Uit deze omstandigheden concludeert de rechtbank dat R. [slachtoffer2] deze vordering heeft ingediend namens haar zoon te weten [slachtoffer3]. De rechtbank is dan ook van oordeel dat R. [slachtoffer2] namens haar zoon ontvankelijk dient te worden verklaard in de vordering.

Gelet op het vorenstaande heeft de benadeelde partij overeenkomstig het bepaalde in artikel 51b van het Wetboek van Strafvordering opgave gedaan van de inhoud van de vordering, strekkende tot vergoeding van geleden schade. Namens de benadeelde partij wordt een bedrag van immateriële schade gevorderd van €10.000,- en een bedrag van materiële schade van €681,-, te vermeerderen met wettelijke rente.

Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie heeft betoogd dat de gestelde materiële kosten van €681,- zijn onderbouwd en voor vergoeding in aanmerking komen. Voor de immateriële schade heeft de officier van justitie verzocht deze toe te wijzen tot een bedrag van €5.000,-.

De officier van justitie heeft gevorderd dat het toe te wijzen immateriële bedrag bij voorschot dient te worden toegewezen en de benadeelde partij voor het overige niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

Het standpunt van de verdediging

De raadsman heeft subsidiair betoogd dat de vordering niet van eenvoudige aard is omdat voor het gevorderde bedrag van €10.681,- iedere onderbouwing ontbreekt en de posten niet zijn gespecificeerd en dus R. [slachtoffer2] niet ontvankelijk dient te worden verklaard in haar vordering.

Voor zover de rechtbank R. [slachtoffer2] ontvankelijk verklaart in de vordering dient deze te worden afgewezen, nu naar de mening van de raadsman verdachte dient te worden vrijgesproken voor dit feit.

De beoordeling door de rechtbank

De rechtbank oordeelt als volgt. De materiële schadevergoeding van €618,- betreft de volgende posten:

- €650,- ter zake van de ziekenhuisopname van [slachtoffer3] gedurende ruim een maand (waarbij het gaat om extra kosten die de patiënt maakt om het ziekenhuisverblijf enigszins te veraangemen. Daarbij wordt aangeknoopt bij de forfaitaire bedragen, zoals opgenomen in de Letselschade richtlijn, die doorgaans wordt gehanteerd in letselschadeprocedures voor de civiele rechter. De rechtbank knoopt aan bij deze richtlijn, maar zal het bedrag wel enigszins matigen, nu [slachtoffer3] slechts enkele weken oud was en het niet in de rede ligt dat hij alle kosten

heeft gemaakt die normaliter aan de orde zijn. Aannemelijk is echter dat zijn moeder wel extra kosten heeft gemaakt en deze komen uiteindelijk [slachtoffer3] ten goede. Deze kosten staan daarom ook in voldoende causaal verband met het onrechtmatig handelen. Omdat het gaat om forfaitaire bedragen, is een concrete onderbouwing met bonnetjes e.d. als door de verdediging verlangd, niet noodzakelijk. De kosten worden in redelijkheid gesteld op het bedrag van € 300,-

- €31,- ter zake van reis- en parkeerkosten voor de moeder tijdens de ziekenhuisopname acht de rechtbank eveneens toewijsbaar.

De gevorderde immateriële schadevergoeding betreft een bedrag van €10.000,-. De rechtbank is van oordeel dat aan de benadeelde partij door het bewezen verklaarde strafbare feit rechtstreeks nadeel is toegebracht dat niet in vermogensschade bestaat. Dat is aan verdachte toe te rekenen. Aan de wettelijke vereisten, waaronder die genoemd in artikel 6:106 van het Burgerlijk Wetboek, is voldaan. De rechtbank stelt de immateriële schade naar redelijkheid en billijkheid vast op €5.000,- en zal dit bedrag bij wege van voorschot toewijzen aan het slachtoffer.

[...]

218.

Rechtbank Utrecht (kinderrechter, mk)

25 oktober 2011

LJN: BU3200

Kinderpornografie (filmpje van slachtoffer) maken en verspreiden via internet (YouTube). Grooming. € 1.000 smartengeld.

Art. 361 Sv.

De rechtbank:

[Kinderpornografie maken en op internet plaatsen art. 240b Sr en grooming art. 248e Sr.] [...]

6.3. Het oordeel van de rechtbank

De verdachte heeft zonder haar medeweten de dertienjarige [slachtoffer] gefilmd op het moment dat zij voor de webcam seksuele handelingen verrichtte. Verdachte heeft vervolgens deze film (bevatte zeer intieme kinderpornografische afbeeldingen) op YouTube geplaatst. Voorts heeft verdachte zich schuldig gemaakt aan 'grooming' door voornoemde [slachtoffer] te bewegen tot een afspraak om ontuchtig-

ge handelingen met haar te plegen. Verdachte heeft daarbij gedreigd de door hem gemaakte film op internet te plaatsen. Door dusdanig te handelen heeft verdachte misbruik gemaakt van het in hem gestelde vertrouwen.

[...]

7. De benadeelde partij

De benadeelde partij [slachtoffer] vordert een schadevergoeding van €1.222,08 voor beide feiten. De officier van justitie acht de vordering in haar geheel toewijsbaar. De advocaat van verdachte is van mening dat de vordering dient te worden afgewezen, nu de vordering onvoldoende is onderbouwd en het causale verband tussen de schade en de delicten ontbreekt.

De rechtbank is van oordeel dat de schade een rechtstreeks gevolg is van de bewezen verklaarde feiten en acht verdachte aansprakelijk voor die schade. Het gevorderde is voorts voldoende aannemelijk gemaakt. Met betrekking tot de vordering van de immateriële schade acht de rechtbank toewijzing van een bedrag van €1.000,- alleszins redelijk. Met betrekking tot de toegekende vordering van de benadeelde partij zal de rechtbank tevens de schademaatregel opleggen. Verder zal de gevorderde wettelijke rente worden toegewezen vanaf het tijdstip waarop het feit werd gepleegd.

[...]

219.

Rechtbank Haarlem 25 oktober 2011

LJN: BU4829

In casu rechtstreekse schade door heling. Gestolen fiets binnen enkele uren via Marktplaats teruggekocht. De heler deelde de winst met de leveranciers van de fietsen.

Art. 361 lid 2 onder b Sv.

De rechtbank:

[Opzetheling meermalen gepleegd art. 416 Sr, oplichting meermalen gepleegd art. 326 Sr, en valsheid in geschifte art. 225 Sr.][...]

4.3. Bewezenverklaring

De rechtbank acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte het ten laste gelegde heeft begaan, in dier voege dat:

Feit 1:

hij in de periode van 15 november 2009 tot en met 21 juli 2011 te Velsbroek, Amsterdam, Haarlem, Leiden, Wassenaar, Zaandam, Utrecht, en elders in Nederland, op verschillende tijdstippen, telkens fietsen voorhanden heeft gehad en heeft overgedragen, terwijl hij ten tijde van het voorhanden krijgen van die fietsen telkens wist dat het een door misdrijf verkregen goed betrof.

[...]

9. Vordering benadeelde partij en schadevergoedingsmaatregel

De benadeelde partij [slachtoffer 2] heeft een vordering tot schadevergoeding van €207,45 ingediend tegen verdachte wegens materiële schade die zij als gevolg van het onder 1 ten laste gelegde feit zou hebben geleden. De gestelde schade bestaat uit: (1) het terugkopen van een gestolen fiets ad €150,- en (2) de aanschaf van nieuwe sloten ad €57,45.

De rechtbank is van oordeel dat uit het onderzoek ter terechtzitting voldoende is gebleken dat de benadeelde partij als gevolg van het onder 1 bewezen verklaarde handelen van verdachte de hiervoor vermelde schade heeft geleden. De rechtbank is van oordeel dat de geleden schade - gelet op de omstandigheden van dit specifieke geval - in zodanig nauw verband staat met de bewezenverklaarde opzetheling dat deze als rechtstreekse schade dient te worden aangemerkt. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat er slechts enkele uren liggen tussen de diefstal van de fiets, het aanbieden daarvan op www.marktplaats.nl en vervolgens de verkoop van die fiets en het feit dat volgens de verklaring van verdachte zelf de opbrengst werd gedeeld met de leveranciers van de fiets. Verdachte is gehouden deze schade te vergoeden. De vordering zal dan ook volledig worden toegewezen.

[...]

220.

Gerechtshof Amsterdam

26 oktober 2011

LJN: BU4222

Uit de enkele omstandigheid dat de benadeelde partij heeft getracht contact te zoeken met het openbaar ministerie kan niet zonder meer worden afgeleid dat die benadeelde partij zich in de procedure in hoger beroep opnieuw wenst te voegen, nog daargelaten voor welk bedrag.

Art. 421 lid 3 Sv.

Het hof:

[O.a. mensenhandel art. 273f Sr][...]

Ten aanzien van de benadeelde partij [slachtoffer 3]

De benadeelde partij [slachtoffer 3] heeft zich in eerste aanleg gevoegd in het strafgeding tot een bedrag van €12.100,-. De rechtbank heeft deze vordering toegewezen tot een bedrag van €2.000,- aan immateriële schade en de benadeelde partij voor het overige niet-ontvankelijk verklaard.

De benadeelde partij heeft zich in de procedure in hoger beroep niet opnieuw gevoegd door middel van het daartoe gebruikelijke voegingsformulier.

Blijkens mededelingen van de advocaat-generaal ter terechtzitting in hoger beroep van 12 oktober 2011 heeft de benadeelde partij wel contact gezocht met het openbaar ministerie. Degene die zij wilde spreken was toen echter niet aanwezig. Nadien heeft het openbaar ministerie nog contact gezocht met de benadeelde partij, maar dat heeft niets opgeleverd.

De advocaat-generaal heeft zich op het standpunt gesteld dat uit het voorgaande kan worden afgeleid dat de benadeelde partij zich in de procedure in hoger beroep opnieuw heeft gevoegd tot een bedrag van €12.100,- en heeft gevorderd dat een bedrag van €9.100,- dient te worden toegewezen met toepassing van de schadevergoedingsmaatregel. Voor het overige dient de benadeelde partij niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De verdediging heeft zich op het standpunt gesteld dat in de procedure in hoger beroep uitsluitend het door de rechtbank toegewezen bedrag van €2.000,- ter discussie staat en heeft verzocht de benadeelde partij daarin niet-ontvankelijk te verklaren.

Het hof overweegt dienaangaande als volgt.

Uit de enkele omstandigheid dat de benadeelde partij heeft getracht contact te zoeken met het openbaar ministerie kan niet zonder meer worden afgeleid dat die benadeelde partij zich in de procedure in hoger beroep opnieuw wenst te voegen, nog daargelaten voor welk bedrag. Derhalve ligt het hof uitsluitend de civiele vordering van €2.000,- voor, te weten het bedrag dat in eerste aanleg is toegewezen.

Naar het oordeel van het hof is uit het onderzoek ter terechtzitting voldoende gebleken dat de benadeelde partij als gevolg van het onder 1 bewezen verklaarde handelen van verdachte rechtstreeks schade heeft geleden, zodat die vordering zal worden toegewezen.

[...]

221.

Rechtbank Groningen

28 oktober 2011

LJN: BU3551

Geen uittreksel KvK, vordering niet ontvankelijk.

De rechtbank:

[Medeplegen verduistering in dienstbetrekking art. 322 Sr, valse aangifte art. 188 Sr.]

[Verdachten hebben een overval op de tabakswinkel in scene gezet om zo verduistering te plegen.][...]

De vordering is niet voorzien van een uittreksel uit het register van de Kamer van Koophandel, zodat de rechtbank niet kan verifiëren of de genoemde [naam ondertekenaar] gemachtigd is namens de benadeelde partij in rechte op te treden en de onderhavige vordering in te dienen en te ondertekenen.

De rechtbank zal de benadeelde partij daarom niet ontvankelijk verklaren in haar vordering.

[...]

Wet tijdelijk huisverbod

222.

Rechtbank Maastricht (sector civiel, voorzieningenrechter)

4 oktober 2011

LJN: BT6530

1. *Loco-burgemeester neemt voor burgemeester waar bij verhindering.*

2. *Gelet op de schorsingvoorwaarden van de RC heeft een bestuursrechtelijke maatregel naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen toegevoegde waarde meer. Beroep gegrond en vanaf datum zitting geschorst.*

Art. 77 Gemeentewet en art. 2 Wth.

De voorzieningenrechter:

[De loco-burgemeester legt op 28 september 2011 een huisverbod op. Hiertegen heeft verzoeker op 29 september een verzoek VoVo en beroep ingediend. Op 3 oktober is de zaak behandeld.][...]

2.7. De voorzieningenrechter stelt voorop dat op grond van artikel 77, eerste lid, van de Gemeentewet bij verhindering of ontstentenis van de burgemeester zijn ambt wordt waargenomen door een door het college aan te wijzen wethouder. In dit geval was hier sprake van en heeft wethouder [XX], nadat hij als loco-burgemeester door het college is aangewezen, op grond van dit artikel de burgemeester waargenomen en gebruik gemaakt van de bevoegdheid die de burgemeester conform artikel 2 Wth toekomt.

2.8. Gelet op de bevindingen uit het Risco-taxatie instrument Huiselijk Geweld (RiHG) overweegt de voorzieningenrechter verder dat verweerder in redelijkheid tot het opleggen van het huisverbod heeft kunnen besluiten, omdat er op het moment van oplegging een meer dan redelijk vermoeden bestond dat er sprake was van een ernstige dreiging van geweld. Dat vermoeden werd met name ingegeven door de inhoud van het proces-verbaal van aangifte van [belanghebbende2] en de processen-verbaal van verhoor van getuigen [belanghebbende1] en [[QQ]] alsmede de onzekerheid over de afwikkeling van de strafrechtelijke inbewaringstelling van verzoeker.

2.9. Echter de voorzieningenrechter dient ook de feiten en omstandigheden die ná het opleggen van het huisverbod zijn opgetreden te betrekken bij het oordeel of het huisverbod nog dient voort te duren. In

dit kader spitst het geschil tussen verzoeker en verweerder zich naar het oordeel van de voorzieningenrechter toe op de vraag of de aan verzoeker opgelegde schorsingvoorwaarden door de RC een voortzetting van het huisverbod in de weg staan. Een aantal van de aan verzoeker opgelegde voorwaarden van de beschikking van de RC van 30 september 2011 houden in dat verzoeker geen contact zal hebben, direct of indirect, met [belanghebbende2], [belanghebbende1] en [QQ] en zich ook niet zal ophouden in of nabij de woning aan de [adres] te Maastricht.

2.10. Weliswaar volgt uit jurisprudentie dat een samenloop van een strafrechtelijk met een bestuursrechtelijk traject denkbaar is (waarvoor wordt verwezen naar de uitspraken onder de LJ-nummers BH4500, BH6368, BJ9231, BM8233, BM8140 en BQ4958), doch in het onderhavige geval behelzen voornoemde voorwaarden van de RC geheel de beperkingen die door het huisverbod aan verzoeker zijn opgelegd. Het is verzoeker immers niet toegestaan om contact op te nemen met [belanghebbende1] of [belanghebbende2] en daarnaast is hem verboden om zich in of nabij de woning aan de [adres] te Maastricht op te houden. Uit dat oogpunt heeft een bestuursrechtelijke maatregel naar het oordeel van de voorzieningenrechter geen toegevoegde waarde meer en de voorzieningenrechter acht het doel van het huisverbod, te weten het bewerkstelligen van een afkoelingsperiode, dan ook voldoende gewaarborgd met de hiervoor genoemde voorwaarden van de RC. Aan de verwachting dat de hulpverlening binnen het kader van het huisverbod onmiddellijk op gang wordt gebracht, kan verweerder bovendien geen argument ontlenen om aan het tijdelijk huisverbod te kunnen blijven vasthouden, nu enkel het op gang brengen van hulpverlening geen criterium is op grond waarvan een huisverbod volgens de Wth kan worden opgelegd of kan voortduren. Overigens heeft verzoeker ter zitting aangegeven dat hij hulpverlening wil aanvaarden.

2.11. Het voorgaande in ogenschouw genomen is de voorzieningenrechter van oordeel dat het beroep van verzoeker gegrond is en het besluit van 28 september 2011, voor zover dat ziet op de periode vanaf heden, voor vernietiging in aanmerking komt. Het verzoek om een voorlopige voorziening zal daarom bij gebrek aan belang worden afgewezen. [...]

223.

Raad van State (afdeling bestuursrechtspraak, enkelvoudige kamer)

26 oktober 2011

LJN: BU1619

1. De rechtbank heeft in redelijkheid kunnen besluiten een door appellant meegebrachte getuige niet te horen. Er was reeds een schriftelijke verklaring overgelegd en de getuige kan niet uit eigen waarneming verklaren wat zich in de woning heeft afgespeeld.

2. Het had op de weg van de burgemeester gelegen om de uitkomst van een gesprek tussen appellant en zijn toenmalige echtgenote bij de verlenging te betrekken. Beroep in zoverre gegrond.

Art. 8:63 lid 2 Awb

De afdeling bestuursrechtspraak:

[...]

2.2. [appellant] is op 27 juli 2010 door de politie aangehouden op verdenking van het plegen van huiselijk geweld jegens zijn [toenmalige echtgenote] in voormelde woning in de nacht van 26 op 27 juli 2010. Naar aanleiding daarvan heeft de burgemeester het huisverbod opgelegd.

2.3. [appellant]e betoogt allereerst dat de rechtbank ten onrechte ervan heeft afgezien om de door hem naar de rechtbankzitting meegebrachte [getuige] te horen.

2.3.1. [getuige] heeft voor de rechtbankzitting reeds schriftelijke verklaringen afgelegd over de verstandhouding tussen [appellant] en [toenmalige echtgenote], welke verklaringen [appellant] aan de rechtbank heeft overgelegd. Nu voorts niet in geschil is dat [getuige] in de nacht van 26 op 27 juli 2010 niet in voormelde woning aanwezig is geweest en derhalve niet uit eigen waarneming kan verklaren over hetgeen zich toen aldaar heeft afgespeeld, heeft de rechtbank in redelijkheid kunnen oordelen dat het horen van [getuige] niet kon bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Overeenkomstig artikel 8:63, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) mocht de rechtbank daarom afzien van het horen van [getuige]. Het betoog faalt.

2.4. [appellant] betoogt voorts dat de rechtbank heeft miskend dat de burgemeester niet bevoegd was tot oplegging en verlenging van het huisverbod, althans

niet in redelijkheid daartoe heeft kunnen besluiten. Hij voert daartoe aan dat niet hij jegens [toenmalige echtgenote], maar [toenmalige echtgenote] jegens hem huiselijk geweld heeft gepleegd.

2.4.1. [...] dat de rechtbank het beroep tegen het besluit van 27 juli 2010 terecht ongegrond heeft verklaard. Het betoog faalt in zoverre.

2.4.2. Wat de verlenging van het huisverbod betreft, heeft de burgemeester ter zitting erop gewezen dat, zoals ook in het aan het besluit van 5 augustus 2010 ten grondslag gelegde beleidsadvies is vermeld, de verwachtingen binnen het huwelijk van [appellant] en [toenmalige echtgenote] tegenstrijdig waren en dat de betrokken hulpverlenende instanties van mening waren dat [appellant] en [toenmalige echtgenote] in het bijzijn van hulpverleners hun verwachtingen naar elkaar dienden uit te spreken. Mede omdat het niet mogelijk was om binnen de oorspronkelijke termijn van het huisverbod een gesprek tussen [appellant], [toenmalige echtgenote] en hulpverleners te laten plaatsvinden, is besloten het huisverbod te verlengen, aldus de burgemeester.

Ter zitting is gebleken dat in de middag van 5 augustus 2010 en derhalve, anders dan de burgemeester heeft verklaard, binnen de oorspronkelijke termijn van het huisverbod een gesprek tussen [appellant], [toenmalige echtgenote] en hulpverleners heeft plaatsgevonden. Alvorens een besluit te nemen omtrent het al dan niet verlengen van het huisverbod, lag het op de weg van de burgemeester om de uitkomst van dat gesprek af te wachten ten einde te beoordelen of nog een ernstig vermoeden van dreigend gevaar voor de veiligheid van [toenmalige echtgenote] bestond. Blijkens het besluit van 5 augustus 2010 heeft de burgemeester echter die dag 's ochtends en derhalve vóór het gesprek tot verlenging van het huisverbod besloten. Gelet hierop is dat besluit niet zorgvuldig voorbereid en niet deugdelijk gemotiveerd. De rechtbank heeft het beroep tegen dat besluit daarom ten onrechte ongegrond verklaard. Het betoog slaagt in zoverre.

2.5. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd, voor zover daarbij het beroep tegen het besluit van 5 augustus 2010 ongegrond is verklaard. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Af-

deling dat beroep alsnog gegrond verklaren en het besluit van 5 augustus 2010 wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb vernietigen. De aangevallen uitspraak dient voor het overige te worden bevestigd.

[...]

Nationale ombudsman

224.

Nationale ombudsman

11 oktober 2011

Rapport: 2011/295

Registratieset. Gelet op de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker en diens tegenpartij en gelet op het gegeven dat de betrokken politieambtenaren de aanrijding niet hebben zien gebeuren, had van de politieambtenaren verwacht mogen worden dat zij deze tegenstrijdigheden zouden hebben vermeld op de registratieset.

De Nationale ombudsman:

[...]

Verzoeker klaagt erover dat een met naam genoemde politieambtenaar van het regionale politiekorps Utrecht de registratieset van het ongeval van 17 december 2008 onvoldoende objectief heeft opgemaakt door te vermelden dat verzoeker op een gegeven moment van rijstrook wisselde door naar rechts uit te wijken zonder de andere weggebruiker voor te laten gaan.

[...]

Registratieset

Een registratieset was een gestandaardiseerd formulier dat door de behandelende politieambtenaar werd opgemaakt indien deze een verkeersongeval opnam. In het formulier werden kenmerken van voertuigen, betrokkenen en verkeersongevallen opgenomen, inclusief een situatieschets. Een registratieset werd uitsluitend opgemaakt indien er sprake was van een verkeersongeval met meer dan licht letsel tot gevolg of meer dan lichte schade. Bij een ernstige overtreding van de verkeerswetgeving of indien er sprake was van zwaarder lichamelijk letsel of meer schade, werd er een proces-verbaal opgemaakt. Tegenwoordig wordt er geen registratieset maar een mutatie opgemaakt indien een politieambtenaar ter plaatse van het ongeval aanwezig is geweest. In een dergelijke mutatie zijn zodanige gegevens vastge-

legd dat daar op een later tijdstip, namelijk ten behoeve van een eventuele schadeafwikkeling, een beroep op kan worden gedaan.

Tegenwoordig is het dus de mutatie, maar voorheen was een registratieset van belang voor de civielrechtelijke afwikkeling van een verkeersongeval. Om die reden behoren op dat formulier alle gegevens te worden vermeld die van belang zijn voor de vaststelling van de schuld aan de aanrijding. Het moet daarbij gaan om geconstateerde feiten. Eventuele conclusies moeten zijn gebaseerd op vaststaande feiten of op de bijzondere wetenschap van degene die het formulier invult. In de onderliggende zaak is er nog sprake van een registratieset.

De Nationale ombudsman heeft zich in een eerder rapport op het standpunt gesteld dat beide lezingen in een registratieset aangebracht zouden moeten worden indien blijkt dat de lezingen van beide partijen over hoe een aanrijding is verlopen niet met elkaar overeenkomen (2008/054). In dat rapport staat dat het van groot belang is dat alle partijen erop moeten kunnen vertrouwen dat de feiten, die door de politie in de registratieset worden opgetekend, recht doen aan de werkelijke toedracht van het ongeval. Wanneer onvoldoende vaststaat wie schuldig is aan de aanrijding, verdient het volgens dit rapport aanbeveling dat in de registratieset de lezingen van elk der partijen en eventuele getuigen (kort) worden weergegeven.

Vooropgesteld moet worden dat de Nationale ombudsman niet zal oordelen over de schuldvraag van deze aanrijding; daartoe is hij immers niet bevoegd. Verder zal de Nationale ombudsman zich beperken tot de klacht over de informatie op de registratieset.

Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat overheidsinstanties zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

Vast staat dat de betrokken politieambtenaren de bewuste aanrijding niet hebben zien gebeuren en dat zij slechts te maken hadden met de situatie zoals die was ontstaan nadat de aanrijding reeds had plaatsgevonden. Op basis van de informatie die op dat moment beschikbaar was diende dan ook de registratieset opgemaakt te worden. Voor de Nationale om-

budsman is het duidelijk geworden dat verzoeker de politieambtenaren ter plaatse heeft laten weten dat hij een andere visie had over de toedracht van de aanrijding dan de tegenpartij. Verder is nergens uit gebleken dat de betrokken politieambtenaren een dermate specialistische opleiding hebben gevolgd dat zij in staat waren om na analyse van de situatie ter plekke een gedegen uitspraak te doen over de schuldvraag. Toch vermeldt de registratieset dat verzoeker de andere betrokkene niet vóór heeft laten te laten gaan bij het verwisselen van de rijstrook. Daarmee werd impliciet een oordeel gegeven over de schuldvraag. Gelet op de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker en diens tegenpartij en gelet op het gegeven dat de betrokken politieambtenaren de aanrijding niet hebben zien gebeuren, had van de politieambtenaren verwacht mogen worden dat zij deze tegenstrijdigheden zouden hebben vermeld op de registratieset. Door dat niet te doen en slechts de eigen conclusie te vermelden, heeft de politie een onvoldoende objectief standpunt ingenomen over de schuldvraag aan de aanrijding. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman is het verbod van vooringenomenheid geschonden. De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

De klacht over het regionale politiekorps Utrecht is gegrond, wegens schending van het verbod van vooringenomenheid.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman doet de aanbeveling om de registratieset op een zodanige wijze aan te passen dat de standpunten van beide partijen worden vermeld en de niet-objectieve passage inzake de schuldvraag te verwijderen, zodat de registratieset meer recht doet aan een objectieve weergave van de toedracht van de aanrijding.

[...]

225.

Nationale ombudsman

24 oktober 2011

Rapport: 2011/321

Verzoeker werd aangehouden terwijl hij aangifte wilde doen. Omdat er een redelijk vermoeden van schuld bestond, kon de aangifte van verzoeker worden onderbroken om hem aan te houden.

Art. 27 Sv.

De Nationale ombudsman:

[...]

II. BEOORDELING

Onderbreking opname aangifte

Verbod van vooringenomenheid

11. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat overheidsinstanties zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit impliceert dat de politie in geval van conflicten, zoals bij een verkeersconflict, burencconflict of een conflict in de relationele sfeer, in beginsel alle betrokkenen in de gelegenheid stelt om, indien gewenst, aangifte te doen. Echter, mocht er ten aanzien van een betrokkene sprake zijn van een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit, dan zou het belang van aanhouding kunnen prevaleren.

Geen schending

12. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie niet op vooringenomen wijze heeft gehandeld door het opnemen van verzoekers aangifte te onderbreken om verzoeker aan te houden. Hoewel verzoeker uiteindelijk is vrijgesproken, was er naar het oordeel van de Nationale ombudsman sprake van een redelijk vermoeden van schuld in de zin van artikel 27, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond) aan een ernstig strafbaar feit. Daarbij acht hij de volgende feiten en omstandigheden van belang. Op 2 april 2008 meldde iemand via 112 dat een bestuurder met zijn auto over de voet van een man was gereden, hem met verhoogde snelheid op de motorkap had meegesleurd en er vervolgens vandoor was gegaan. Bij deze melding werd het kenteken van verzoekers auto doorgegeven. Verder deed de heer X aangifte van poging tot doodslag bij de politie. Het feitenrelaas van de heer X was vergelijkbaar met de via 112 binnengekomen melding. De heer X gaf hierbij ook het kenteken van verzoekers auto door. Alles overziend komt de Nationale ombudsman tot de conclusie dat de politie verzoeker kon aanhouden.

De onderzochte gedraging is dan ook behoorlijk.

13. Hierbij merkt de Nationale ombudsman nog het volgende op. De politie stelde verzoeker twee maanden later in de gelegenheid om aangifte te doen. Zijn (tegen)aangifte werd niet in het strafdossier opgenomen. Dit was niet juist. Verzoekers aangifte had eerder opgenomen moeten worden en in het strafdossier moeten worden gevoegd, zodat de rechter een vollediger beeld had van de situatie. De betrokken politieambtenaar was die mening ook toegedaan. Daarom is volgens deze politieambtenaar na intern overleg binnen het politiekorps het beleid ontstaan dat een eventuele tegenaangifte voortaan in het strafdossier wordt opgenomen. De Nationale ombudsman heeft hiervan met instemming kennisgenomen.

[...]

Overige onderwerpen

226.

Hoge Raad

11 oktober 2011

LJN: BR2359

Een schriftelijke slachtofferverklaring mag als "ander geschrift" in verband met andere bewijsmiddelen tot bewijs dienen. Een als spreekgerechtigde afgelegde verklaring kan niet als bewijs dienen.

Art. 302 Sv (oud) (art. 51e Sv) en art. 51b Sv.

De Hoge Raad:

[...]

2. Schriftelijke slachtofferverklaring van [slachtoffer] d.d. 17 juni 2010, onder meer inhoudende:

De trap deed pijn en ik viel gelijk op de grond. (...) Het gebeurde op een vrijdag. (...) Ik kon heel slecht lopen. Op de maandag kwam mijn huisarts (...) en hij zag gelijk dat het niet goed was. Met de ambulance ben ik naar het ziekenhuis gebracht. Het bleek dat mijn linkerheup was gebroken. De volgende dag ben ik geopereerd en er is een compleet nieuwe heup ingezet. (...) Ongeveer twee maanden heb ik thuis fysiotherapie gehad.(...) Sinds die trap loop ik met krukken en een rollator. Ik kan niet meer zonder.(...) Wanneer ik lang sta, nog geen tien minuten, word ik moe en zak ik in elkaar.(...)Sinds die trap (...) kan ik geen auto meer rijden.

[...]

2.3. Ten tijde van de behandeling van de zaak door het Hof was het slachtoffer van een delict op grond van het toen geldende art. 302 Sv bevoegd op de terechtzitting een mondelinge verklaring af te leggen omtrent de gevolgen die het tenlastegelegde feit bij hem heeft teweeggebracht. Thans is het slachtoffer daartoe op grond van art. 51e Sv bevoegd. Mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepalingen, zoals weergegeven in de conclusie van de Advocaat-Generaal, moet worden aangenomen dat het slachtoffer alsdan niet optreedt als getuige en dat de door hem in dat verband afgelegde verklaring door de rechter niet kan worden gebruikt voor het bewijs van het tenlastegelegde. Dat laatste heeft ook te gelden voor een eventueel aan de rechter overgelegd afschrift van die mondelinge verklaring.

Een en ander laat de bruikbaarheid voor het bewijs van een schriftelijke slachtofferverklaring als de onderhavige onverlet, aangezien die verklaring buiten het kader van art. 302 Sv in een schriftelijk bescheid is vastgelegd. Geen rechtsregel stond of staat eraan in de weg dat een dergelijke verklaring tot het bewijs wordt gebezigd indien deze aan de bewijsvoorschriften voldoet. Daarin is geen verandering gekomen doordat - ten behoeve van het slachtoffer - het spreekrecht ter terechtzitting is ingevoerd, noch doordat het slachtoffer op de voet van art. 51b, tweede lid, Sv, aan het openbaar ministerie kan verzoeken aan het dossier documenten toe te voegen die hij relevant acht voor de beoordeling van de zaak tegen de verdachte of van zijn vordering op de verdachte, zoals een zogenoemde schriftelijke slachtofferverklaring.

Gelet op het vorenoverwogene stond het het Hof vrij de hiervoor onder 2.2.2 sub 2 weergegeven schriftelijke slachtofferverklaring op de voet van art. 344, eerste lid onder 5°, Sv voor het bewijs van het tenlastegelegde te bezigen.

[...]